

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE & MCGREGOR ST.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

РІК III.

Ч. 65.

СУБОТА, 13. СЕРПНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, AUGUST 13th, 1921.

No. 65.

VOL. III.

Новинки.

АЛІЯНТИ ХОЧУТЬ ПОМОЧИ РОСІЯНИМ БЕЗ ПЕЧЕНЬСТВА.

Лойд Джордж заявляє, що він не любить Росію, однак мусить з нею говорити.

ПАРИЖ, 10. серпня. — На засіданні найвищої альянської ради обговорювано нині справу ратуноквої акції для голодуючого населення Росії в тих губерніях, котрі є дітками неурожаю.

Французький прем'єр Бріан сказав: "Я пропоную, щоби в справі несея цюмоці голодуючий Росії всі союзники прилучилися до Зауценнх Держав і почали в сім напрямі працювати за посередництвом Червоного Хреста і других жерел". "Я сердечно годжуся з тим", сказав Лойд Джордж. "Але я хочу сказати", додав він, "що такі заходи не принесуть великої пільги для голодуючих. Червоний Хрест не зробить чуда з п'ятьма боконнями хліба і двома рублями. Ратуноква акція мусить бути сейчас зорганізована на велику скало, не лише ради Росії, але ради цілого світа, бо инакше тиф, холера і други пошести наслідком голоду візьмуть більше жертв ніж послідна війна.

"Я не маю любови для совітського правительства", говорив він далше, "але ратунок неможливий без кооперації з совітським правительством, бо воно контролює транспорт і всю державну машинерію. Ніщо не може іздати по Росії без дозволу совітського правительства. Я думаю, що з сєй причини, і то виключно тільки з сєй, аліанти повинні прийти до якогось порозуміння з совітським правительством".

"Коди горить дим вашого судна", додав він, "ви тоді не розинтуете про него, але стараетесь ратувати дим".

До думки Лойд Джорджа приклонилися сєй представники Японії, Італії і Бельгії. Вони згодилися на сформованє спільного комітету, котрий мав би випрацювати потрібні в сєй справі плани і підати ше на теперішній сєсії до одобрєня найвищої альянської ради.

Бритійці хочуть прийти з поміччю.

ЛОНДОН, 10. серпня. — Державний Воєнний Ратуноквий Комітет Великої Британії видав горячий зазив до британського народу в справі негайного несєня поміччю для голодуючого населєня Росії. В відозві говорять сєй:

"З усіх потерпівших від війни країн нікотра країна не потерпіла так сильно як Росія і нікотра країна не дістала так мало співчуття як Росія".

Італійські соціалісти хочуть помагати Росії.

ЛОНДОН, 8. серпня. — Італійські соціалісти бажать прийти з поміччю голодуючому населєню Росії. Вони видали відозві, в якій заявляють, що російське населєне треба конше ратувати перед голодовою смертю. Соціалістичні і комуністичні члєни парламенту роблять всі старани в тім напрямі, щоби італійське правительство взяло участь в ратуноквої акції для Росії.

РОСІЙСЬКА МІСІЯ ПРИЗДИТЬ НЕЗАБОРОМ ДО КАНАДИ.

На чолі делегації стоїть звінний большевицький профєсор Бехтерєв.

ЛОНДОН, 10. серпня. — В головної совітської кватірі в Лондоні проголошено нині, що з Росії віїдуть за границю за поміччю для голодуючих мільйонів дві делегації. Одна делегація на чолі з профєсором Бехтерєвим віїдуть сєйчас до Канади і Зауценнх Держав, а друга на чолі з Максимом Горьким до європейських країн.

Рівночасно совітський посол Леонід Красін заявив, що віїдє совітської торговельної місії до Канади відложен аж до часу як в Росії побореться голод, або коди би остаточно сєй місія дістала запрошенє від канадського правительства.

Апель Леніна до робітників цілого світа.

РИГА, 8. серпня. — Николай Ленін, большевицький прем'єр, видав нині апель за поміччю до міжнародного пролетаріату.

Апель категорично заперече, що російський голод може спричинити упадок совітського правительства. В Леніновій заяві говорять, що в деяких губерніях голод є більший як був 1891 р. "Голод се страшний наслідок адержаня культури", говорив він, "що принесла семілітна імперіалістична і цивільна війна, яка була накинєна на робітників і сєлян властєтелями і капіталістами цілого світа.

"Совіти надіють сєя поміччю від робітників і дрібних сєлян. Ми певні, що вони віїдуть сєя на наш апель помімо своїх заиднів.

"Ті, що двигают капіталістичне ярмо через ціле своє жите певно зрозуміють наше положєне".

Звернув сєя до французьких робітників.

ПАРИЖ, 10. серпня. — Николай Ленін, совітський прем'єр Росії, перєслав телеграфічно апель в справі поміччю до соціалістичного дєвняка "Іманіте". Сєй совітський прем'єр заявляє, що сєй поміччю є конше потрібно для совітської републики, котра перша підприняла кроки повалити капіталізм.

Гейвуд помагє в ратуноквої акції.

РИГА, 8. серпня. — В. Д. Гейвуд, провідник американської іонії Індустріальних Робітників Світа, який перебуває тепєр в Москві, має намір лишити сєя в Росії і помагати ратуноквої акції в околицях навіщеннх голодом. Він буде працювати разом з другими делегатами, які приїхали на конгрєс ІІІ. Інтєрнаціоналу.

Австрійські робітники на поміч російським.

Відєньська "Арбайтер Цайтунг" з 24. липня подає, що австрійські соціал-демократи зорганізували вже ратуноквий фонд для голодуючих в Росії, на який першого дня зібрано 800.000 корон (включючи 500.000 від комітету профєсійних союзів).

СОВІТИ ДУМАЮТЬ НАВ'ЯЗАТИ ЗНОСИНИ ЗІ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАМИ.

Висланє Лїтвінова до Риги уважаєт сєя за многозначучє.

РИГА, 9. серпня. — З Москви повідомляють, що Максим Лїтвінов, як представник центрального виконавчого ратуноквого комітету прибув в сєреду до Риги переговорувати з В. Л. Бранном, директором американського ратуноквого комітету в Європі. Заступленє в послідній хвилі непєлєтїка Максима Горького, який мав віїхати в сєй самїй справі за границю, першим і найздібїйшим большевицьким дипломатом Максимом Лїтвіновим ясно вказує, що совітське правительство старает сєя нав'язати переговори з Америкою.

Редакторські статї в совітській прєсі вказують на те, що большевицькі провідники уважають будучі переговори в Ридзі в тім самїй дусї як першу стрічу Лїтвінова в листопадї 1919 року з британським представником Талєнте в Дорпатї, яка віідтак розвинулась і довелє до торговельної угоди. Нині британська торговельна місія сидить вже в Москві.

Тепєрїшне положєне характеризує добре один Ангєльєц, який був тісно зв'язаний з російсько-ангєльєськими переговорами від самого початку і знає більше чим хто другий про дієсне положєне справ в Росії. Він заявив: "Наш досвід з большевиками вказує на те, що коди вже раз почнуть сєя переговори між нами і большевицьким представниками — без огляду на те під яким претєкстом вони не вєли би сєя — в результатї рівночасно сєя фактично признано совітського правительства.

Особисто я думаю, і в сім ніщо злого, який погляд має хто-будь про большевиків, факт є стєає фактом, що большевики є нині одинокою організованою силою в Росії. Єсли би їх нині повалили нагло голодаючі жовїри, то наступила би загальна анархія і обставини в Росії стали би ше гірші від тих, які там панують тепєр".

Лїтвінов іде до Риги на переговори з Америкацями.

ЛОНДОН, 7. серпня. — Телеграма, яку одєржав В. Л. Бранн, американський директор ратуноквої адміністрації в Європі від М. Каменєва з Москви, говорив між иншим слїдує:

"Всі Америкаці, що є в тюрмах і концентраційних таборах в Москві і Петроградї будуть вислані через границю Росії найдалше до 8. серпня. Центральні совітські власти не знають нічого про інтєрнованих Америкаців на провинції, однакє мимо того, видали розказ, щоби всі Америкаці, єсли є там такі, зістали сєйчас о-свободжені.

М. Лїтвінов, члєн всєросійської комісії для боротьби з голодом віїдуть до Риги і прибудє там 10. серпня. Він є уповажєний обговорити з вами всі справи і випрацювати всі подрєбїці та підписати договір. Він пропонує стрїнутись з вами в бюрі російської совітської легатїї в Ридзі."

Перша конференція між Лїтвіновим і Бранном.

РИГА, 10. серпня. — Нині пополуїннї відбула сєя перша конференція між совітським представником М. Лїтвіновим і американським представ-

ником В. Л. Бранном. Лїтвінов загарантував, що всі американські горожані, які є на території Сєвітської Росії, єсли сєго захочуть, будуть вислані з Росії поза її границі.

До Рєвалєя прибуло нині большевицьким автомобілем шістьох освободженнх американських горожан, якими зараз заопікуєт сєя Американський Червоний Хрест.

Користи колєктивного рїльництва.

МОСКВА, 6. серпня. — Перший потїг рїльничїй пропаганди вернув з подорожї по губерніях дітєнених голодом, підчас якої провадив знамениту кампанію наукових віідчитїв на тему рїльництва. Підчас сєй поїздки члєни комісії звідали кілька сїльських комун, де-у-права є вєдєна в науковий спєсїб і доносять, що врожаї в сїх комунах є пропорціонально добрі навіть в тих околицях, де поодинокі господарї терплять від неурожаїв.

Сєляни в дітєнених неурожаєм околицях, бачучи на примірї господарство комуни бажать примінити новочасні методи на своїх господарствах. Для того експєрти на потїгу рїльничїй пропаганди є закидаючи просьбами, щоби єше раз прибули в їх околиці з інструкціями про наукову управу рїдї і штучне поливанє її водою.

Нїмецький Червоний Хрест організує поміч.

БЕРЛІН, 4. серпня. — Нїмецький Червоний Хрест скликає нараду в справі поміччю для голодуючих в Сєвітській Росії. На нараді були присутні представники всіх партій. Вибрано комітет, який має зайняти сєя збиранє грошей на закупку поживи.

З Нїмецьчини віїхав вже до Сєвітської Росії перший корабель з лікарями і медєцинами.

Мїжнародна федерація праці на поміч голодуючим в Росії.

ГАГА, 5. серпня. — Мїжнародна Федерація Праці рїшила прийти в поміч голодуючому населєню в Росії через висланє поживи і одїжи.

Федєрація видалє відозві до своїх члєнів, звизваючи їх до складаня жєртв. Запомогаєва акція в користь голодуючому населєню в Сєвітській Росії здобує популярність сєрєд всіх клєс в Голяндії.

Голяндська інтелїгенція і наукові товариства розпочали допомогувати акцію в користь інтелектуальних сил в Росії.

Бритійська торговельна місія в Москві.

НЮ ЙОРК, 10. серпня. — Редакція тутєшного журналу "Совет Рошія" дістала відогломєне від урядової російської телеграфічної агенції, що до Москви прибує британська торговельна місія в справі торговельних переговорів.

Агенція повідомляє також, що до Москви прибує польська дипломатична місія, та викінєно вже торговельні договори з Норвегією, Данією і Швецією.

Засївна кампанія в наволожанських губерніях.

МОСКВА, 1. серпня ("Роста"). — Народний комісарієт хлїборобства займаєт сєя тепєр передовсім приготова- ннми до зимовї засївної кам-

панї в наволожанських губерніях. Є в планї взяти під управу 3½ мільона гєктарїв.

Полуднєві губернії вже закінчили вчасно сїбу, засївають около 6 мільонів гєктарїв землї, що рїзняєт сєя засївнїй площї з 1916 року.

Ратуноквий комітєти працюють вже по всіх мїстах і мїсточках зі сотками фїлій по сєлах. Всї клєси населєня беруть чинну участь в ратуноквої акції.

Арєштованє української радянської місії в Константинополї.

РИГА, 4. липня (почтою). — Одержанї тут вісти доносять, що підчас набїгу альянських жовїрїв на бюра російської совітської торговельної місії в Константинополї арєштовано також Філіпповича, голову місії всєукраїнського союзу коопєратив ("Вукоспїлкі"), і инших члєнів місії.

Місія українських коопєратив прибула недавно до Константинополя в цілї навізання з тим мїстом близших торговельних зносин.

Протєст Радянської України.

МОСКВА, 1. серпня (Роста). — Український комісар різних справ Раковський вислав ноту до британського міністра заграничних справ Корзона, в якій протєстує проти насильного поведєня англійських військових властей супроти української торговельної делегації в Константинополї, члєнів якої арєштовано, гроші і документи забрано, а самих делегатів пушено на отверте морє в судні, якого мотори навмисне ушкоджєно.

Раковський вказує на урядовє порозумінє британського комісарієту з українською делегацією та на зобов'язанє зі сторони українського правительства звільнити англійських горожан, які знаходять сєя тепєр на українській території.

Хочуть позбутися аліантських горожан.

МОСКВА, 27. липня ("Роста"). — Українське радянське правительство вислєло ноту до антантських держав, в якій просить, щоби представники тих держав в Константинополї вислали пароплави до Одєси для евакуації антантських горожан, яких зібрано там ше в цївнї в цїлї висилки домі.

Україна відживає.

НЮ ЙОРК, 6. серпня. — Добрий робітник на Україні не має потреби бути без праці навіть одної мїнути. Праці там так багато, що приходиться працювати навіть по 15 годїн дєвно, і всі працюють з як найбільшим ентузіазмом. Україна під кермою радянського правительства цілковито змінєєт сєя. В цілї краю пєредовить сєя українізацію. У всіх початкових школах як рівнож і в половинї висших шкїл завєдено вже науку в українській мові. Унівєрситєти і торговельні школи є цілковито зукраїнізовані.

Комуністичне заворушенє в Гданьську.

БЕРЛІН, 6. серпня. — Вчєра приїшло на вулицях Гданьська між комуністами і реакціонерами до боротьби. Полїція привєрнула "порядок", однакє настрїй між обома фракціями дуже неприяний. Заходять обави, що Польща використає

ситуацію і пішєє туди свої війська.

Власти видалє наказ арєштовувати комуністичних делегатів до мїської ради. Після сєго комуністи старали сєя викликати генєральний страйк, але після урядових донєсєнь страйк не вдав сєя.

Югославія старает сєя о поміччю.

БІЛГОРОД, 6. серпня. — Югославський парламент уповномочив міністра фїнансів розпочати з котримбудь заграничним краєм переговори в справі затиєнєня позички на суму 500 мільонів золотих франків. Правдоподібно сї гроші мали би бути зужиті на побудованє порту над Адрїйським морєм, як рівнож на побудованє залїзничїй лінії з Білгороду до нового порту. Котра держава позичить сєю суму грошей, та дістане від югославського правительства в застав понобудовану залїзничу дорогу і порт, як рівнож частину державних приходів.

(І хто скаже, що білий терор, який бушує в Югославїї від кількох тижнів не має зв'язи з сєю позичкою? Правительство Югославїї своїм прєслїдуванєм комуністичного як і робітничого руху взагалї хоче показати богатим володарам і дипломатам сєй, що воно вміє "правити" краєм і стоїть на "твердїм" ґрунтї.)

Рєвізія в головній кватірі комуністичної партії в Берліні.

БЕРЛІН, 5. серпня. — Полїція напала вчєра на головну кватіру Комуністичної Партії і перевєла рєвізію помімо протєсту присутних чотирох комуністичних послів до нїмецького парламенту, які заявляли, що рєвізія є порушенєм закону про посольську неітєкальність.

Франція планує війну проти Росії.

ПАРИЖ, 3. серпня. — Орган французьких комунїстєв "Іманіте" виступив з отвертим о-

скарженєм кабінєту Бріан, що французське правительство при поміччю Польщі і Румунїї планує новий напад на Сєвітську Росію. "Іманіте" вказує, що висланє французьких військ на Горїшний Шлєск стоїть в тісній зв'язї з планами нової війни проти Сєвітської Росії. Французське правительство має в планї вислати в найблизшїй часї на схід 200.000 жовїрїв, підчас коди транспорти оружя, амуніції, і инших воєнних матеріалїв віїдходять до Польщі і Румунїї щодєнно.

Новий спєсїб боротьби японських робітників.

ТОКІО, 9. серпня. — Газєтєрські донєсеннє говорять, що докові робітники в Кобе вернули сєя до праці відкидаючи всі офєрти піти на компромїс з властєтелями, але застерєгли собі право підприняти незадовго нові кроки боротьби. Часопїсї в Токіо говорять, що страйк програїний і приписують побїду капіталїстам, однакє панує загальнє прєкопанє, що робітники мають в виду нову програму боротьби.

Греції загрожуєт столиці Кємєля Паші.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 8-го серпня. — Дєпєша, що наспїла сюди говорить, що грецькі війська зняли від турецьких націоналістєв прєсмік Лєфкє і тепєр планують офєнзиву проти війська, яке обороняє столицю правительства Кємєля Паші, Ангору. Послїдні вісти говорять, що Кємєль Паша обняв начальну команду війська в свої руки.

В Ростові над Доном вкрито контрєволюційний заговір.

РИГА, 4. серпня. — Московські часопїси доносять, що в Ростові над Доном вкрито контрєволюційний заговір, на чолі котрого стовя бувшнїй царський генєрал Ухтомыський. Учасників заговору арєштовано.

ПОСЛІДНА НАГОДА ЗАБАВИТИСЬ СЕГО ЛІТА НА ПІКНІКУ!

ВІДІЛИ УКР. РОБ. ДОМУ В ВІННІПЕГУ, 1СТ КИЛДОНАН І РОБІТНИЧЕ Т-ВО В ФОРТ РУДЖ

— устроують —

В НЕДІЛЮ, 14. СЕРПНЯ, В ФОРТ РУДЖ

ПОСЛІДНИЙ СПІЛЬНИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ПІКНІК

"УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ"

Програма дуже богата. — Многє несподїванок. — Буфєт під власним зарядом. — Смачні перекуснї. — Холодні напїткн.

ТОМУ ІДЬМО ВСІ НА СЕЯ ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК.

ЯК ІХАТИ: — Берїть Парклайн або Коридон стрїт-кару, прєсєдьте на розї улиці Озборн і Коридон до Пємбіна стрїт-кари і ідїте аж до кінця, де на Вас будуть ждати наші товариші і вказуть Вам мїсце пікніку.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Створаришене "Українських Робітничих Вістей"
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертає ся, хіба що дописувачеві ви-
 разно зазначити, що бажав звороту своєї рукописи на случай її непомічен-
 та залучити поштовою марку на її пересилку.

**ЧОМУ МИ Є ПРОТИ Т. ЗВ. ПЕТРУШЕВИ-
 ЧІВСЬКИХ "БОНДІВ."**

Українські "патріотичні" газети в Канаді пишуть, що купу-
 ванням т. зв. петрушевичівських "бондів" визволить ся Схід-
 ну Галичину з рук шляхоцької Польщі. Вони кажуть також,
 що продажа тих "бондів" є тепер найважливішою справою
 для кожного Українця в Канаді і хто виступає проти купова-
 ння "бондів", той тим самим виступає проти визволення Схід-
 ної Галичини.

Така писанина укр. "патріотичної" преси є що найменше
 крайню безглуздістю. Продажа петрушевичівських "бондів" і
 визвіл Східної Галичини з рук шляхоцької Польщі є такі далекі
 від себе річі, як небо від землі. В тім то власне й сук,
 що куповане петрушевичівських "бондів" не має нічого спіль-
 ного з визволенням Східної Галичини, в тім і полягає весь злочин
 Петрушевича і його агентів в Канаді, що вони свої чисто
 особисті цілі закривають такими великими і для кожного
 укр. робітника і фермера дорогими словами, як визвіл Схід-
 ної Галичини. Ми і всі клясово свідомі українські робітники
 в Канаді є першчим, що хотіли би бачити Східну Галичину
 свободною від польсько-шляхоцького ярма, ми й готові зро-
 бити все, що є в наших силах, щоби причинити ся до освобод-
 ження Східної Галичини, — однак в той самий час ми є проти
 т. зв. петрушевичівських "бондів", бо вони в ніякій разі до
 того освободження Сх. Галичини не причиняють ся.

Чому ми так говоримо, на чім ми опираємо свої тверджен-
 ня? Щоби мати на се відповідь, мусимо добре розгля-
 нути, хто видав ті т. зв. петрушевичівські "бонди" і хто їх роз-
 продає тут в Канаді.

Сі т. зв. петрушевичівські "бонди" видав в Відні Петру-
 шевич, а їх розпродажею в Канаді займає ся головний ви-
 сланик Петрушевича з Відні відомий Льоньо Цегельський
 і маса менших агентів Петрушевича в Канаді.

Хто такий сей Петрушевич і Льоньо Цегельський?
 Сі панове разом з іншими лідерами колишньої націонал-
 демократичної партії в Галичині, при кінці 1918 і через пер-
 шу половину 1919 року мали в своїх руках правліне в Східній
 Галичині. І хоч вони не називали себе тоді ані буржуазні ані
 капіталістами, вони казали, що боронять інтересів "народу",
 то правили в краю так, що коли заходив який спір між украї-
 нським селянином а польським ділком, то вони завжди
 ставали в обороні польського ділчача проти українського се-
 лянина. Се загальною всім відомий факт.

Українська власть Петрушевича в Сх. Галичині явля не-
 реслідувала селянсько-робітничі організації, про що писали
 пізніше не жадні большевики, але самі українські націонал-
 істи в віденській "Волі". Коли скликав ся в Станиславіві
 Селянсько-Робітничий Конгрес, то він був оточений озброє-
 ними військовими відділами, які вартували весь час праці
 конгресу. Так бов ся Петрушевич і його братія україн-
 ських селян і робітників.

Далше — петрушевичівська власть ставила ріжні перешко-
 ди що до видавання газет з соціалістичним напрямом.
 "Сі перешкоди, — як писав наочний свідок петрушевичів-
 ського правління в віденській "Волі", — заходили так далеко,
 що підлядали редакторів хапала, саджали до в'язниці, пе-
 редавали військово-полевому суду. Коли-ж прокуратори
 відмовляли ся обвинувачувати редакцію через те, що га-
 зета виходила після цензури, то небажана газета замикала
 ся в той спосіб, що адміністрацію газети виселяли за межі
 Галичини."

Далше пише той самий автор, що "конфлікт між урядом
 (Петрушевича) та населенням, в справі заповнення складу
 Національної Ради (се було щось в роді парламенту. — Ред.)
 делегатами від селянства і робітництва, остаточно розєднав
 наряд і правительство, котре таким чином уже не мало жадної
 опори, а також втратило останну популярність в широких
 масах населення".

Ясно тут як на долоні. Між правительством Петрушеви-
 ча, яке заступало інтереси панів і підпанків, а селянством і
 робітництвом йшла боротьба за представництво в Національ-
 ній Раді. Себо пани на чолі з Петрушевичем бороли ся з се-
 льянами і робітниками за те, хто має мати верх в Національ-
 ній Раді і правити краєм. Значить, між українськими селяня-
 ми в Галичині і правительством Петрушевича не було спіль-
 них інтересів і згоди, але боротьба. І ся боротьба остаточно
 розєднала наряд і правительство Петрушевича, "котре таким
 чином уже не мало жадної опори, а також втратило останну
 популярність в широких масах населення".

Отже, чи було се народне правительтво? Чи було се
 правительтво селян і робітників? Кожний скаже, що ні.
 Той самий Петрушевич, коли був пізніше загрозений
 польськими військами, покинув Східну Галичину і перейшов з
 галицькою армією за Збруч бити українських селян і робітників.
 Се зробив він тоді, коли українське радянське правитель-
 ство пропонувало йому заключити союз і помогти вигнати
 польських наїздників зі Східної Галичини. Про сей перехід га-
 лицької армії за Збруч пише Осип Назарук, міністер і права
 рука Петрушевича, в своїй книжці "Рік на Великій Україні" до-
 слівно сідуюче:

"Галицькі частини пересували ся відразу з противпольсько-
 го на противбольшевизний фронт. Тільки перетомлені пішли
 на відпочинок.

В історії воєн мабути не було се такого парадоксу, щоб
 армія, ПРОГНАНА ЖОРСТОКИМ ВОРОГОМ З РІДНОГО КРА-
 Ю, ПІШЛА ЗАРАЗ БОРОТИ СЯ ПРОТИ ІНШОЇ СИЛИ, ЯКА В
 ДАНУ ХВИЛЮ МОГЛА І ХОТІЛА ЙТИ РАЗОМ З НЕЮ ПРОТИ
 П ТЯЖКОГО ВОРОГА."

А в інших місцях своєї книжки Назарук каже:
 "В дійсності сам факт пошування большевиками бубни на-
 певно прогнав Польські в паніці далеко за Сян."

Треба взяти на увагу, що сі слова не сказав жадний боль-
 шевик, але найбільший прихильник Петрушевича, який на власні
 очі бачив перехід галицької армії за Збруч, який докладно
 знав всю політику Петрушевича, бо сам брав в ній участь!

Колі-ж Петрушевич доконував тоді таких злочинів, то чи
 заступає він інтереси українських селян і робітників, чи боро-
 нив він їх інтересів? Ні, він боронив інтересів міжнародного
 капіталізму, він вислугував ся всесвітній реакції. Він робив те,
 що йому пани з Парижа чи їх посередники казали робити.

Далше. Колі Петрушевич покинув Східну Галичину на
 пошул польської шляхти і пішов війною на Велику Україну,
 хоч українські большевики обіщували йому помочи вигнати
 Польків, про що пише сам Назарук, — то чи сміє він нині пре-
 тендувати на владу в Східній Галичині? Чи варт він тої вла-
 сти, як би він навіть міг її дістати? Чи можна віддати йому
 під владу українських селян і робітників, щоби він знова про-
 подав їх всім темним силам? Ні, ніколи! Петрушевич не гід-
 ний влади над українським працюючим населенням в Східній
 Галичині і всяка поміч йому здобути ту владу — є злочинним су-
 пром українських селян і робітників в Східній Галичині.

Але йдім далше. Подивім ся, як українські селяни на Ве-
 ликій Україні прийняли галицьку армію під проводом Петруше-
 вича, що прийшла "визволити" їх з під большевиків. Хай роска-
 же нам про се знова не жадний большевик, але той самий На-
 зарук. В своїй книжці "Рік на Великій Україні" на стор. 177,
 він пише:

"Дня 8. липня 1919 вийхав з ред. "Стрільця" в останне в Га-
 личину; йхав на Курдюці. По дорозі в українських селах навіть
 за грубі гроші не хотіли нам продати ні шматка хліба, ні скля-
 нки молока, хоч достаток видно було скрізь."

А на інших місцях Назарук пише сідуюче:

"Одну її (галицької армії) бригаду в силі 2000 людей, ви-
 слану на підмогу Петлюрі проти большевиків — розбили украї-
 нські селяни, заки вона побачила большевиків і то розбили,
 так, що ледви останки її опинили ся на границі" (ст. 182).

А др. Голубович, бубний галицький прем'єр, на засіданні
 "Національної Ради" у Відні дня 26. листопада 1919 року за-
 вив сідуюче про настрої українського населення до Галичан під-
 час їх побуту на Великій Україні:

"Настрій населення супроти Галичан був дуже лихий...
 Мобілізація селян Наддніпрянщини не вдавала ся. (Вони ше й
 якого хотіли!) Правда, не було в що брати новобранця, але
 головною причиною невдачі було те, що селянин не спочував
 українській державній ідеї (себо петлюрівській або петруше-
 вичівській). Коло Проскурова окопало ся 6 сіл валами, арма-
 тами і кірсами і нікого не пускали."

Так селянин на Великій Україні прийняв Петрушевича з га-
 лицькою армією, коли ті, оставивши Східну Галичину Поля-
 кам, пішли їх "визволити" від большевиків, себо від самих се-
 бе. Се пишуть і говорять не вороги "української справи", але
 самі петрушевичівські міністри.

Підчас дальшого побуту Петрушевича з галицькою армі-
 єю на Великій Україні наступила відома зрада і запродане Пе-
 трушевичем галицької армії Денікінові, після чого пан "дик-
 татор" утік зі скринями грошей до Румунії, а описав прибув до
 Відня, де зі своєю кляскою перебуває і до нині.

Всі висше наведені злочини Петрушевича супроти україн-
 ських селян і робітників як Східної Галичини так і Великої У-
 країни є незбитими фактами і жадна з "патріотичних" газет
 в Вінніпегу, що горляють за купованем петрушевичівських
 "бондів", не посміє їх заперечити.

Але се ше не все. Петрушевич, Цегельський і Со. крім по-
 висше наведених злочинів творили ше й іншого рода немож-
 вірні річі. Річі такі, про які читаючи ніби, прямо не хочеть ся
 в них вірити. А однак треба вірити, бо написане про них пуб-
 лично в газеті ніде, ніколи і ніким не було заперечене.

Віденська "Боротьба" з 12. марта і 3. цвітня 1920 р. (чч.
 6 і 7—8) містить звіт з засідан "Національної Ради" у Відні,
 в яких брали участь всі бубні петрушевичівські міністри разом
 з Петрушевичем. Дял нас найважливішими будуть тут слова
 самого Петрушевича, який видав "бонди" для розпродажі між
 укр. робітниками і фермерами в Канаді, і слова Льоньо Цегель-
 ського, який є підписаний під відозвою за купованем "бондів"
 і накликає тутешню галицьку еміграцію до купування тих "бон-
 дів". Будуть важні також заяви других петрушевичівських
 "дипломатів", які виказують, що Петрушевич і його братія за-
 ділали боути по вуха в багню ганебної денікініщини і не хотіли з неї
 видітти. Се треба мати особливо на увазі тому, що "Укр. Го-
 лос" вже відлекуєтє ся від денікініщини і кпить собі з "У.Р.В.",
 що вони відкріли денікінічч в Вінніпегу.

"Боротьба" подає, що на засіданні "Національної Ради" у
 Відні дня 26. листопада 1919 р. були присутні сідуючі: др. Гор-
 бачевський, др. Кость Левинський, др. Цегельський, др. Лисак,
 др. Марітчак, др. Кормош, др. Колесса, Семма, др. Дністрян-
 ський, др. Артимович, Іван Калинович, др. Бурчачинський, др.
 Здерковський.

Бубний прем'єр Голубович в своїм рефераті про події на
 Україні до 6. листопада, між іншим каже:

"Галицький уряд від самого початку ЖАДАВ переговорів
 з Денікіном."

"В наших війську є багато москвофілів, сам Тарнавський
 москвофіл — і всі вони поширювали москвофільську орієнта-
 цію". (Не треба додавати, що під москвофільством треба роз-
 зуміти денікінізм.)

"Наддніпрянці орієнтували ся на большевиків, а з нашої
 сторони були переговори з Денікіном. Галичани вислали до
 Бредова Павлика і Бубуля. ПЕТРУШЕВИЧ ДІСНО ОРІЄН-
 ТУВАВ СЯ НА ДЕНІКІНА."

Будь ше й інші "цвітки" п. Голубовича, але не хочемо тут
 забирати багато місця, тому подамо еше отсю його характе-
 ристичну фразу, сказану на засіданні "Н. Р." 11. грудня 1919:

"Реальна справа: Маємо кілька мільонів, які вкоротці зимо,
 а що тоді буде?"

Той час якраз тепер прийшов і тому появили ся "бонди".
 Пан Петрушевич, який хоче від українських робітників і
 фермерів в Канаді грошей, щоби мати за що дальше жити зі сво-
 єю братією по Віднях та Парижах, той Петрушевич, якого до-
 ляркові патріоти представляють як одинокого великого патріота,
 що може визволити Східну Галичину з рук Польщі і потім
 правити нею, — той Петрушевич заявив на засіданні "Націо-
 нальної Ради" у Відні дня 10. грудня 1919 дослівно сідуюче:

"На підставі звітів д-ра Панейка, д-а Витвицького і д-ра
 Говиковича констатуємо, що східна Україна не досроста зовсім
 до самостійної держави. Брак до сього найпримітнівйших да-
 них. Українське селянство є вороже українській державній ідеї,
 а інтелігенція свідомої, активної зовсім нема. Всі ті, що стоять
 на чолі, не досроста своєї задачі. Вони не мають поняття, як
 будувати державу."

"В Росії (читай: у царських міністрів Сазанова і Маклако-
 ва) наступає зворот в напрямі федерації не демократичних (!)

основах. Поклевський сказав, що східна Галичина здобуде в
 федерації все, що вона забажає. (А то вже раз тобі добрі лю-
 ди!) Зі звіту Панейка сідую, що Сазанов і Маклаков підуть
 на федерацію з Галичиною".

В Парижі було кількох бубних царських міністрів і дипло-
 матів, що самі нікого не представляли, і їх Петрушевич мав за
 "Росію" та надівав ся від них великої благодати в формі феде-
 рації Галичини з чорносотенною Росією, котра ше не істувала
 і котру щойно мало ся збудувати по поваленню большевиків.
 Такий був з Петрушевича "дипломат" вже потім, як він запро-
 дав Денікінову армію і сів спокійно у Відні. І доларові па-
 тріоти обурюють ся, що "У.Р.В." називають Петрушевича і йо-
 го агентів денікініцями. Чи-ж се не було денікінізм? Як най-
 чорніший!

А на засіданні "Національної Ради" дня 17. грудня 1919 р.
 Петрушевич сказав виразно таке:

"Я шіком визволює ся надія на самостійність України. Нема
 народу, свідомої інтелігенції, спочуваючих українській само-
 стійній ідеї. Я не вірю в самостійність України..."

Так говорив вже на самім кінці 1919 р. найчистішої крові
 денікінічч Петрушевич, що тепер так окричаний "патріота-
 ми" великим і одиноким спасителем Східної Галичини.

Др. Кость Левинський, Петрушевичів міністер заграничних
 справ і колишній лідер галицьких націонал-демократів, який
 підписав відозву за купованем "бондів" до укр. робітників в
 Злуч. Державах, — на засіданні "Національної Ради" дня 10.
 грудня сказав сідуюче:

"Чи лишити ся нам при лінії самостійної держави? Ні, ми
 можемо думати тільки про федерацію. Ходить лише: з ким?
 З російськими народами? З Денікіном робити тільки роз'єм,
 спільно бити большевиків. Дял нас одиноким виходом феде-
 рації з Росією (читай: з Денікіном). Поробити заходи в Па-
 рижі і Одесі. Полонених ужити до боротьби, ДАЮЧИ ІХ ДЕН-
 КІНОВІ."

Се певно також не денікінізм — на думку п. редактора
 "У. Г."

Др. Колесса заявив на засіданні 11. грудня:

"Наша орієнтація дося була тільки денікініська, а не про-
 бували ми говорити з большевиками."

А вже прямо неімовірні річі виворював Цегельський, кот-
 рий як представник Петрушевича, видав недавно в Канаді від-
 озву за купованем петрушевичівських "бондів". Сей панок
 що вже дістав раз прочухання від укр. робітників в Київленді,
 сказав на засіданні "Національної Ради" у Відні дня 10. гру-
 дня 1919 р. сідуюче:

"Війна і ліквідація української армії виказали, що украї-
 нська нація не досроста до державного життя. Кляса мужицька
 ніколи ше не створила держави. Мужики пасивна маса. Дер-
 жава творила аристократія або бюрократія або в кінці робіт-
 ництво, а ніколи мужицтво. Тільки галицьке мужицтво зроби-
 ло сей експеримент, хоча дуже нещасливий."
 "Соборна Україна не досроста до державного життя. Хоча
 Німці при помочи 600.000 штиків дали їй державу, то вона все
 таки не удержала ся. Нема там імперативу державного, а
 тільки партійні злодії. Колиб Петлюра навіть здобув укр. дер-
 жава, вонаб не устоялась. Бо до сього потреба мільонової ар-
 мії, а сеї укр. мужик не доставить. Там не було ніякої волі.
 Я подивляв всіх тих, що пішли за Зруч в те кубло і болото."

Далі Цегельський ставить від себе з пропозиції, з яких дру-
 га звучить:

"Нав'язати з російською державою зносини (себо з рос-
 денікініцями), але не з большевицькою."

А на засіданні 11. грудня Цегельський радить:

"В Одесі говорити з Денікіном, в Парижі др. Панейко хай
 говорить з Сазановом—Маклаковом, а фінансів шукати або в
 АМЕРИЦІ або в антанті."

Так співав щойно поверх півтора року тому назад Льоньо
 Цегельський. А нині він великий "будівничий" самостійної га-
 лицької держави і "прихильник" українського робітника і се-
 льянина, до котрого йде за доларами.

Українські робітники і фермери в Канаді! Памятайте, що
 відозву звернену до вас, аби ви купували петрушевичівські
 "бонди" — підписав др. Льоньин Цегельський, як представник
 Петрушевича на Канаду і Злучені Держави. Той Цегельський
 наставляє тепер до вас через "патріотичні" газети руку, щоби
 ви складали йому доларів під фірмою "позички". Однак той
 самий панок виразно сказав у Відні при кінці 1919 р.: "Кляса
 мужицька ніколи ше не створила держави. Мужики пасивна
 (печинна) маса. Державу творила аристократія або бюрократія
 або вкінці робітництво, а ніколи мужицтво".

Спитайте тепер Цегельського, чому він йде до мужиків за
 доларами, коли мужицька кляса ніколи ше не створила дер-
 жава, а мужики пасивна маса?.. То мужики нездібні будувати
 держави, а доларів їх на "будоване держави" у Відні добрі?
 Чому він не йде за доларами на "будову" своєї "держави" до
 аристократії або бюрократії, які після його слів творили дер-
 жава, а йде до мужиків?!

Оттакі вислужники царського чорносотенного генерала
 Денікіна і аристократії, що мають мужика і робітника за па-
 сивну масу — придумали тепер "бонди", "позичку", все що
 хочете, щоби лише з того таки мужика стягнути доларів і даль-
 ше бавити ся по панськи по Віднях та Парижах.

А їх помічні агенти, вже американського хову, також
 йдуть тим самими дорогами. Паніч Курдидик і попик Ткачук
 жили в Монреалі в одинім з найдорозших готелів, щоби тим
 заімпонувати "мужикам", що вони пани. А приїхавши до Він-
 ніпегу, вони також грають тут аристократів. Ті агенти Петру-
 шевича і Цегельського мешкають в найдорозшій готелю в Він-
 ніпегу, в Форт Гері, де заздять лише аристократія і богата
 буржуазія. Тому три роки назад приїхав був до Вінніпегу з
 Оттави тодішній домініяльний міністер праці Кротерс — і він
 мешкав не в Форт Гері або Роял Александра (два найбогатші
 і найдорозші готелі в місті), але в Емпаір готелю. А попик
 Ткачук і Ко., що мають продавати "бонди" тої держави, що ше
 її нема, заздять до Форт Гері, вже на конто тих грошей, що
 мали би від легковірних робітників і фермерів зібрати.

Так, що великі й менші петрушевичівські "риби" показу-
 ють, де маля би піти та робітника і фермерська кровавиця, ко-
 ли-б вона дістала ся до рук Петрушевича, Цегельських, Тка-
 чуків і їм подібних.

Зі всього висше наведеного видно, що т. зв. петрушевичів-
 ські "бонди" не мають нічого спільного з визволенням Східної
 Галичини, а видані вони лише на те, щоби зібрати гроша для
 контрреволюційної зграї у Відні, що вже порозтрочувала міль-
 іони і опинила ся тепер на леді, а також для її агентів в Ка-
 наді, щоби вони мали за що бавити ся по панськи по Форт Ге-
 рах та Виндсорах.

Ось тому і ми є проти тих т. зв. петрушевичівських "бон-
 дів" і перестерегаємо всіх укр. робітників і фермерів в Канаді,
 щоби не дали ся натягнути жадним дурисвітам, чим би вони
 не прикривали ся.

**ТРЕТІЙ КОНГРЕС ІІІ.
 ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.**

Про участь жєнщин в революційній боротьбі гово-
 рили Кларя Цеткін (Німеччи-
 на), Колярд (Франція), Ко-
 лонтай (Росія).

"Жєнщини мусять також бу-
 ти пригатовані до боротьби і
 мусять брати участь у демон-
 страціях, страйках, озброєних
 виступах разом з мужчинами",
 — говорила тов. Цеткін. "Пра-
 ця над організацією жєнщин
 не легка, бо вони взагалі ще не
 зорганізовані."

На виснесє президії конгрес
 ухвалив: Організація жєнщин
 має поступати по принципам,
 прийнятним на Другому Міжна-
 родному Зїзді Комуністичного
 Жїноцтва.

На засіданні 9. червня виго-
 лосив тов. Радек промову
 про тактику ІІІ. Інтернаціо-
 налу. Погляд на принятє нової
 чехословацької партії: партію
 разом з її провідником Шмерал-
 ем приймаєтє ся до ІІІ. Ін-
 тернаціоналу.

В справі обєднаня обох ні-
 мєцьких комуністичних партій
 рішено: Обидві партії мають
 злитися, а рївночасно виконав-
 чий комітет партії має зверта-
 ти більшу увагу на домаганя
 лівої течії, тобто Німєцької
 Комуністичної Робітничої Пар-
 тії.

На засіданні дня 10. червня
 говорив тов. Кенєн (Німеччи-
 на) про будову й організацій-
 ну працю комуністичних партій,
 та розвинув тези, о-
 працьовані організаційною ко-
 місією конгресу. Бєсїдник ка-
 же: Кожда партія мусить при-
 норовити до відносин, які
 панують в даному краю, щоби
 осигнати як найбільшу боєз-
 датність. Велику увагу треба
 звертати на образованє і
 пропагандову здібність ко-
 ждого партійного члена робіт-
 ника.

Потім говорили: провідник
 англійського робітничого ру-
 ху тов. Том Ман, представник
 Комуністичної Партії Тур-
 реччини, Греції, Персії, пред-
 ставник Революційного Комі-
 тету Музулманів та представ-
 ник Вірменії.

Тов. Ман обговорює бо-
 ротьбу, яку ведуть англійські
 робітники в краю та колоній-
 нх. Визвольна боротьба ве-
 деть ся не тільки в колоніях,
 — Індії, Єгипті, — але і в самій
 Англії, в Шотландії, Ірландії,
 Валлі.

Представник Туреччини до-
 водить, що коли Кемаль Паша
 не зривє зі своєю пашівською
 політикою, робітнич

Евген Гуцайло.

ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСМОСТІ.

(Продовжене.)

Примусове вивчання якоїсь мови приносить, — і то абсолютно, — шкоду загальній культурі, бо ті люди, що їх мову нехтується, є виключені або дуже обмежені у видатності тих духовних чинників, з яких складається поступ цілого людства. Всі їх таланди дані природою пропадають для суспільства, і довший чи короткий час суспільство в своїй мовній бізансі має більші або менші пасиви, а навіть має таких доджників, що ніколи не віддають свого догву.

Одно не змінити ся: **полова любов!** Еротична поезія із залізницею лишиться раз на всевоє стане красою. Абсолютна господарська незалежність жінки від муштини дасть зовсім інший зміст подружжю і лише саму любов зробить викладником супружчої злуки. Тут знов національний характер супружчої влади майже зовсім. Борьба в половому доборови стане субтелішою і глибокою; а через те, що майно, яке помічне средство полого добору нині, відпадає зовсім, то половий добір буде природний а тим самим боротьба буде сильнішою. Сама та боротьба виключить багато мушину ізза їх хороб або похових недомогань від супружчих звязків; краса, здорова раса буде мати більші вигоди на подружжю. Горько вам полови дегенерати! Розуміємо вашу боротьбу проти увільнення жінки! А що урядиційні національні пересуди не будуть грати майже ніякої ролі в половому житті, то на сему поці вимішка — нації буде — може найсильнішою і вона причинить ся до вивільнення нації може більше, ніж саме господарство. Тут музика і спів та твори віршованого і прозового характеру будуть мати своє не вичерпане жерело. Зате національні традиції загинуть зовсім. На сему загальна культура не страйтить нічого.

Фікцією є національність, фікцією є незалежність так само, як фікцією є штучний день для голуба або трава для пса в покою, але ці фікції мають своє природне оправдане, хоч не мають рації існують. Не мають рації існують, бо вони є рудиментарним вивіскам в нашій підсвідомості так само, як трава для пса. Пес не має розуміння розвитку господарства і його співділаючих чинників; зате чоловік має те розуміння, а коли не має то може мати його. Пес не може позбутися своєї фікції, бо він є пес; а чоловік стоїть вище від пса; чоловік реєструє всі новотворені компоненти життя і уладжує своє жите відповідно до тих компонентів. Через те чоловік повинен раз на все покинути такі рудименти приватної власності, як націоналізм і держава.

Ці фікції найглибше вкорінені в чоловікові, бо вони колись давно були звязані з його житем-бутем. Колись, — мати приватну власність індивідуальну або племенну, — значило бути або не бути; а нині сей компонент жите, сей співділаючий чинник зовсім відпадає. Чоловік повинен зревідувати свою підсвідомість та вичерпати свій рудимент так, як оперується сліпу кишку. Але здається, чоловік є такий лінійний в ревізії своєї підсвідомості так само, як лінійний в ревізії свого організму. Місто дитини ще пережить вирізане сапної кишки без труду і без великих боля, він чекає як буде запалене і тоді в останній кризі жите піддається ся операції. Але людина є малий організм супроти великого організму цілого суспільства, через те запалене і операція відбувається ся в неї лише раз. А суспільство ізза інерції особних людей перебуває все частинні запалені і частинні операції в формі революцій. Але чи нині чи завтра остаточне запалені наступити мусить і мусить наступити остаточна операція, бо чинник згущення, чинник величезної комунікації суспільства пре нас до того.

Дайте з'оперувати ся свідомо перед запаленем, бо страшна буде операція сапної кишки: приватних держав і приватної власності продукційних засобів.

Один з моїх товаришів закинув мене питанням ось якого характеру:

"Так то, так; але так пояснене національного питання відноситься ся лише до соціалістичного ладу. Однаково-ж як розв'язати його в буржуазній державі? В буржуазній державі робітники пануючої нації будуть могли видосконалувати свій перший інструмент праці, себто свою мову, в своїх національних школах; але що мають робити робітники поневоленої нації в тій самій державі? Чи не бороти ся їм за незалежну національну державу, окрему від держави пануючої нації? І чи не будуть робітники пануючої нації закидувати шовінізму робітникам поневоленої нації в такому випадку?"

Тут є лише одна відповідь дана Марксом і Енгельсом: "Робітники всіх країн, єдняйте ся!"

Доки робітники пануючої нації не розуміють того, що їх рідна мова є лише їх струментом праці, а їх нація є лише господарським конкурційним класем пануючої нації, доки вони самі не можуть визволити ся і пустою фразою є в їх устах клич: "Робітники всіх країн, єдняйте ся!" Доки вони не є свідомими своїх власних інтересів, доки є вони звичайними владними наймитами воєн панів і про соціалізм немає бесіди у них, — хіба лише для паради." А доки робітники пануючої нації знаходять ся на тому ступені розвитку, доки немає бесіди про визволене робітників поневоленої нації. Те можна було заобсервувати довший час в Англії в становищі її робітників супроти Ірландії, Індії і т. д., те саме

ще до нині бачимо в Польщі і в становищі польських робітників до українських і других. І доти не може бути бесіди про визволене поневоленої нації, бо вона є позбавлена всіх засобів фізичної боротьби.

Робітники пануючої нації мусять вперед зрозуміти, що в капіталістичному ладі умисно спиноють ся розвиток мови поневоленої, щоб таким чином витворити сталу армію добрих невільників, що з тяжким трудом бунтують ся, і щоб власні невільники мали хоч ту на солоду, що вони всеж таки красні, вищі, упривілеговані невільники.

Робітники пануючої нації і робітники поневоленої нації мусять йти до своєї мети визволення спільно. Робітники пануючої нації мусять так само бороти ся за школи і видосконалене мови для робітників поневоленої нації на їх рідній мові, як вони бороти ся за свої, а робітники поневоленої нації не сміють віддячувати ся їм державним сепаратизмом а одноставністю боротьби за класове визволене. Організаційно можуть а навіть мусять бути до певної міри розділені, бо вже сама мова вимагає сего, але те ще не є сепарация.

Сепаратизм, себто будоване держави особі робітниками спільно зі своєю буржуазією, не є визволенем робітничої класи; се є виключення так, як се, що робітничі і воєк мали одну мету. В такій спільці будуть все покрані робітники пануючої нації і будуть покрані робітники поневоленої нації, — бо ані одні ані другі не осягнуть своєї мети. Історія суспільного господарки аж надто добре доказує те.

Навіть тоді, коли на якійсь території, як ось тепер Росія, робітники заведуть соціалістичний лад і робітники з певною мовою почнуть нехтувати засадним струментом в господарстві, імено мовою, других робітників, то тим самим припинять розвиток — господарства тої території, що може довести навіть до упадку соціалістичного ладу на тій території. Бо нехтувати мовою, значить, нехтувати певним струментом в праці і виключувати певну велику кількість робітників від повної продуктивності праці. — Відти до походить обурене кожного робітника, — органічне обурення, — яке не має нічого спільного з нацією, — тоді, коли хто нехтує його мовою, бо він відчуває зараз таки на місці, що йому хтось відбирає найперший струмент праці, який він має ще від-коликоси. Відти то також робітник чує ся нещасливим в чужих країнах, бо його засадничий струмент не має там ніякого примінення. Його фізична сила тратить дуже багато на вартості через те, що його перший струмент непридатний в його оточенні. Те пригноблене уступає в него аж тоді, коли він вивчить нову мову, тобто на місце свого первісного струменту набуває другий рівновартний до него.

Хто з робітників нехтує другою мовою, той нищить культуру, той ділить пролетаріату, той нищить культуру пролетаріату, той пращое проти клича: "Робітники всіх країн, єдняйте ся!"

Повертаючись до національності і незалежності держав треба остаточно сказати: нація як однастайна громада одного кровного походження не існує; нація як громада з одною культурою не існує; нація як громада з однаковими господарськими інтересами не існує; а мова, коли вона не включає в себе ані повнозначення, ані однастайності культури, ані тожсамости господарських інтересів, не може становити аж такого лунника суспільства, щоб для неї особі викривувати за просторів землі сталу замкнену територію, бо се знов була би приватна власність продукційних засобів для визиску других людей.

Мова лишиться ся все струментом техніки. Так як нині можна вивчити ся правити автомобілем і завтра покинути мій попередній мову вивчити англійську мову або іншу і мову вивчити англійську мову або іншу і перейти на ту територію, де живуть люди з тим самим струментом порозумівання і працювати разом з ними.

Ніхто не має права замкнути якоїсь території для других людей. Хічці дового намагали ся зробити те, але їм не вдало ся, так само не вдало ся те другим людям на світі. Нині одна територія не може обійти ся без другої і через те не може бути бесіди про незалежність держав.

Земля належить до всіх людей, земельні скарби належать до всіх людей так само, як сонце і воздух, і ніхто не має права замикати їх лише для вжитку певних людей, що вживають лише того або сего струменту праці, лише тої або сєї мови.

Національність і незалежність лишують ся рудиментом, анахронізмом, фікцією, хоробою, яку треба абсолютно знищити так, як нищять ся черв'яки, сухоти і другі пошести.

Берлін, 1. мая 1921.

МЕКСИКАНСЬКІ ЧЕРВОНІ ПРОФСОЗИ.

До наїзду Європейців до Америки, в Мексико існували свої держави і своя індіанська культура. Еспанці захопили ту країну в 1521 році і знищили там цілий той лад, що там був установив ся, розбили всю ту стару поганську віру. Замість того впровадили свою культуру, віру, католицьких попів і інквізицію. Попи завели тортури тим, хто не корив ся папі і католицькій церкві. За довгі часи панованя еспанської імперії населеня Мексика підпадо великим впливам і змінилось навіть в зміслі будови тіла. З колишніх Індіанців-тубільців та з Еспанців-імігрантів виникла мексиканська народність, яка відрізняється від Еспанців так само, як і від Індіанців, але мова удержалась еспанська. Теперішнє Мексико має біля 17 мільонів людности. Мексиканська держава складається з 28 менших держав, які разом творять федерацію. Від 1822 р. вона є республікою на зразок Американських Злучених Держав. Країна та тепла, богата на нафту і круш (золото, срібло, мідь, олово).

Кріпацтво.

В Мексико удержалась найбільша форма визиску. Аж до недавнього часу там зберігло ся кріпацтво, але не в отвертій формі, а в прихованому виді, і не по містах, а на різних плантаціях.

Всілякими шляхами плантатори затаївали робітників на далекі фарми чи плантації і там, далеко від зовнішнього ора робітничих організацій, примушували людей працювати за нуждену винагороду. То все улаждувало таким чином, що робітник-кріпак завше був у боргу в хазяїна.

І скільки-б той не працював, хазяїн все рахував йому борги. Вся влада і судові установи були на боці плантатора. А коли хто втік з того поля, то хазяїн посилав своїх озброєних людей, що він їх тримав спеціально для дозору, і ці приводили втікачів назад, били їх, або карали смертю. Становище селянства (піонів) було також дуже тяжке. Але міські робітники були в кращому стані, бо по великих містах вони мали змогу організуватися і закладати свої союзи і тим боронити щоденні інтереси своєї класи.

"Революції".

Мексико має багато нафтових жерел, а тому воно завжди було предметом інтриг і посягань з боку Англії, Німеччини і Злуч. Держав. Капіталістичні всі найбільших промислових держав все намагались захопити контролю і найбільший вплив над господарським житем сєї країни. "Всі правителства Мексика були в суті річні під пальцем тої або іншої (американської чи англійської) фінансової групи.

Отсі інтереси різних капіталістичних груп вбивались на внутрішньому житті тим робом, що викликали ріжні "революції". В дійсності то були не революції, а звичайні перевороты, після котрих влада з рук агентів одної групи чужоземних банкірів попадала в руки другої. Отже Мексико було здобичею імперіалістичних наскоків з боку різних американських та англійських імперіалістів.

Через те саме в самій країні було багато людей, котрі не хотіли користити ніяким чужоземним впливам і творили на чоб-то національно-революційну мексиканську партію. Отсі прихильники незалежності були ворожі посяганням Злуч. Держав, які все намагались ту державу завоювати. Одним з таких істцевих національних революціонерів і був знаний цілому світові ватажок Вія, котрий протягом о-коло 10 літ все бив ся з мексиканським правительством. Його не раз розбивали, але він подавав ся в гори і звідти знову виходив зі своїми військами і нападав на правительствени війська.

Тяжкий економічний стан селянства, неможливий визиск на

плантаціях наймитів сприяв революційним виступам ріжних генералів і бунтівників. Трудящі маси все сподівались, що нова влада дасть полешку і змінить громадський лад. Але все було безнадійно. Тих революцій було майже що кожних три роки, а все як було, так і лишалося.

Соціалістичні партії.

Значна скількість промислового пролетаріату становила добру підвалу для організації соціалістичної партії. Але діяльність соціалістів не могла розвинути ся дуже широко і масово за браком сталих організацій, а також через зміни ситуації, а надто через переїздіване, яким вони підпадали майже під кожним новим правительством. Проте, хоч нечисленна, та значна впливом соціалістична партія в Мексико так і існувала і в ріжні часи то зростала то підупадала.

Серед соціалістів у Мексико були ліві і праві групи, а робітнім тому назад там навіть заснувалась комуністична партія, яка випустила колись маїфест з соціалістичною програмою. Хоч та партія мала дуже революційну програму на візір тої, що її тепер здійснюють комуністи в Росії і на У-країні, вона тоді все-ж таки не мала виразної науково революційної тактики і скидалась скорше на анархістичну організацію.

Коли повстав Комуністичний Інтернаціонал, то всі соціалістичні гурти в Мексико зазнали ї собі великого впливу сєї світової організації. До тогочасної російської революції робила своє діло, і сама її праця вже творила революційну роботу в Мексико, як і по цілім світі.

В наслідок тих змін, що сталися в міжнародному русі і завдяки революції, старі соціалістичні організації поділились на лівих і правих. Перці шораз то дужче розпросторювались, а праві втрачували все вагу. Тим робом з лівих течій в Мексико повстала Комуністична Партія Мексика, яка пристала до III. Інтернаціоналу і прийняла всі його програмові точки і тактику.

Професійний рух.

Професійний рух в Мексико наводив ся під дуже значним впливом Американської Федерації Праці. Ся уявляла собою найреакційнішу організацію, яка все йшла на налігу робітничих чаклунів (фейкерів), що обдурювали пролетаріат вже з давних часів.

Але що далі на південь, то все менше стає вплив тої реакційної федерації. В Південній Америці, в Бразилії, і Аргентині вже буїно розвивають ся синдикалістичні союзи, що дуже скидають ся на "Промислових Робітників Світа".

Сим треба пояснити, що коли Гомперс, голова Американської Федерації Праці, хотів був на останній всеамериканській конференції професійних союзів переверти свої реакційні плани, то Південна Америка його резолюції відкинула і висловила співчувачо до Совітської Росії.

Одначе в Мексико професійні союзи аж до самого останнього часу планіались за прикладом Американської Федерації Праці і зовсім занедбали завдане революційної класової боротьби. В страйках вони були обережні і лянкові, легко йшли на компроміси і в політику, мовляв, не втручались, хоча в дійсності сприяли тому правительству, яке твердо держалося.

Генеральна Робітничая Федерация.

Завдяки великій події, що стала ся в Росії, маси почували себе дужче, і виявляли своє невдоволене з старих провідників. Найенергійніші з них зважались на сміливий крок і пірвали з угодовськими і жовтими союзами. В місті Мексико пекарі заснували "Комуністичну Федерацію" і видали зяклик до цілої країни,

щоб усі союзи послали своїх людей на зїзд. Се було 15. лютого 1921. Се був початок Мексиканських Червоних Союзів. Зяклик почули бідарі селяни і вся пролетарська маса з самих низин. Не урядовці, не бюрократи, а самі беспосередні працівники від варстату й сапки зїхались до міста Мексико.

Всього було п'ятдесят три делегати, які представляли сорок тисяч зорганізованих робітників з двадцяти степітій. Прибули делегати навіть з Каліфорнії і Юкатану (Злучені Держави).

Відразу конгрес пішов вліво. Всі були проти реакційної "Confederation Regional Obre-to Mexicana" (Краєвий Союз Праці), якою керували старі бюрократи Мочонес, Мартінез, Тревінью, Сальседо. Бо всі бачили, що се є меншевицький лад, який не дає про інтереси пролетарської класи, а турбується ся лише про лагідне існуванє під крильцем буржуазії.

Конгрес був рішучо на боці революційної ідеї. Він признав диктатуру пролетаріату, радянську систему, пряму акцію (direct action) в боротьбі з панською класою.

Ухвалено заснувати "Confederation General de Trabajadores" (Генеральний Союз Робітників), в основу якого покладено революційні засади боротьби з пануючим ладом. Конгрес також ухвалив признати Комуністичну Партію Мексика організацією революційною, а з усіма іншими партіями привати всякі звязки.

Зрештою ухвалено признати принципи Інтернаціоналу Червоних Професійних Союзів в Москві, а питане про прилученє ухвалено перевести референдумом в найкоротшім часі.

До Тимчасового Виконавчого Комітету вибрано: Агіре, Квезада, Рубіо, Сан Віценте, Квінтеро, Араос де-Леде, Канонро, Фіас, Ескобар (адрес: "Confederation General de Trabajadores", San Miguel 22., Mexico, D. F. Mexico).

Мочонес і жовті лідери, що стояли під кермою Гомперсів, наміряють злучити ся з Амстердамським Інтернаціоналом Союзів (жовтих), але комуністи жваво ведуть боротьбу і професійний рух в Мексико піде шляхом революційним. Червоний Інтернаціонал перемагає. ("Наша Правда").

ПОЛЬСЬКІ КОМУНІСТИ ПРОПОВІЩУ.

"East Express" доносить з Гельсінґфорсу, що представники польських комуністів на конгресі III. Інтернаціоналу зложили реферат про економічний стан Польщі.

Реферат признає, що територія сучасної Польщі представляє велике поле битви після світової війни. Через Польщу переходили серед кровавих боїв світової армії. Відси потерпіла Польща більше, чим який небудь інший край. П промисла після війни знаходив ся в стані цілковитої руїни.

Свою незалежність завдячує Польща тільки революції в Росії і Німеччині. Шляхта і буржуазія від самого початку повстання польської держави попірала авантюричну політику. Захланий польський імперіалізм відповів завданням французької політики у відношенню до Совітської Росії і Німеччини. Ся політика давала надію польській буржуазії у зискання певного впливу на європейську політику. Але війна коштувала Польщу надто дорого. Середній денний рожіх о-коло 150 мільонів марок був ввійчим для Польщі. Довги Польщі росли з дня на день.

Реферат розказує далі про голодові платні робітників Польщі, про систематичне обнижуванє капіталістами заріркової платні. Уряд буржуазії і діличі ведуть остру боротьбу з робітниками, при чому допомагають їм зрадники з табору соціалпатріотів. Перша генеральна битва між працею і капіталом в лютім і марті сего року принесла побіду капіталови. Автори реферату одначе потішають ся, що польський

пролетаріат набирає вправи в боротьбі, а польський капіталізм іде певними кроками на загибель. Польські комуністи признають, що мобілізують в Польщі свої сили і приготувались в Польщі терен до майбутніх боротьб.

Під рефератом підписаний є Костецкі.

II. Міжнародна Конференція Комуністичного Жіноцтва.

Раніше засіданє 11-го червня в Кремлю відкрила Каяра Цеткін. Вона сказала: "Ся конференція повинна пригнугнути до Комуністичного Інтернаціоналу жіночий пролетарський рух по всіх краях цілого світа".

Іменем Жіночого Секретаріату Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу здала звіт з діяльності секретаріату Александара Колонтай. Вона вказала на те, що міжнародна буржуазія всюди старається ся ставити перешкоди на шляху звязку між поодинокими організаціями комуністичного жіноцтва. Найсильніше розвинений жіночий комуністичний рух в Німеччині та-Болгарії. В Америці комуністичний рух через те утруднений, що К.П. може працювати лише нелегально. А проте також і там тисячі жінок зорганізовані вже в союзи робітниць.

Французький комуністичний рух набирає все більшої сили.

На засіданню 12. червня зложив свій привіт конференції польський делегат.

Товаришка Колонтай перечитала доклад про методи праці серед жінок. Найголовнішим завданням теперішнього моменту є вихованє мас, і передовсім мас жіноцтва. Нашим найбільшим ворогом є жіноча пасивність. Всі комуністичні партії мусять присвятити найбільшу увагу праці серед жіноцтва. Т. Колонтай подає сілкуючу схему завдань жіночих секцій:

1. Пригнугненє жінок до комуністичної партії. 2. Збудженє активності в пролетарському та півпролетарському жіноцві. 3. Звільненє всіх жінок від тигарів, які накладають на них сімя, звичаї, а також нащадки.

В капіталістичних краях жінки мусять скористати з їхньої участі в праці парламентару та муніципалітету. Вони повинні всюди заострювати класові протилежності і використати кожду нагоду для висняєня суті соціал-патріотів.

В країнах Союда, де жіноцтво жие серед особливих обставин, треба підкопнати найменшу нагоду, щоб втягнути жінку до ідейного комуністичного круга. Наше завданє є захопити комуністичну партією професійні союзи та прилучити їх до III. Інтернаціоналу.

В дискусії вечірного засідання взяли участь т-ки Шварц (Швейцарія), Ніколаєва, Лючі Колар і Гесріета Роланд-Голст. Після довгої дискусії було прийнято таку постанову:

"Друга міжнародна конференція комуністичного жіноцтва в Москві заявляє, що кріза буржуазно-капіталістичного ладу зобов'язує пролетаріат усіх країв бороти ся за здобутє політичної влади і заведенє диктатури пролетаріату. Пролетаріат може осягнути сю ціль лише тоді, коли найширші маси робітниць візьмуть участь в сій боротьбі в повній самосвідомості і з готовністю на жертви".

В Англії є поверх 2,000,000 безробітних.

ЛОНДОН, 1. серпня. — Департамент праці надіав ся, що зі скінченем страйку майнерів число безробітних значно зменшилось ся. Тимчасом урядовий звіт за другий тиждень липня виказує, що число безробітних вносить 2,168,727, підчас коли з початком місяця число безробітних вносило 2,177,899. Порівнанє виказує, що число безробітних зменшилось ся за два тижні всего о 9,000 робітників.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!!

Вже вийшла з друку і продаєть ся надзвичайно цікава книжка з під пера т. Е. Гуцайла п. н.:

ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСМОСТІ.

Книжка має 125 сторінок друку, вигідного формату і коштує лише 35 центів.

Замовленя слати до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Fritchard & McGregor Sta.
WINNIPEG, MAN.

І СЕ І ТЕ.

(З "Верху")

В польських, румунських і інших таборах для інтернованих мучать ся рештки армії У.Н.Р.

В Тарнові, Ченстохові, Каліші і інших містах в Польщі, в Чернівцях і в румунських містах — коротають перегірки свої дії урядові У.Н.Р.

І одних і других не називають інакше, як "петлюрівцями", — хоч більша частина з них з Петлюрою і його урядом не мають, або не хочуть мати нічого спільного. Попали вони в петлюрівщину — як Плат у "Вірую" і не можуть від неї врятуватись.

А є ще інші. Ті, розкинені по всіх містах не тільки Галичини, але й Польщі, Румунії, Болгарії і т. д. — тисячі-тисячі збігців з Великої України.

І ще є одні, а саме — емігранти, розкинені по всіх містах цілої Європи.

Всі вони — крім тих, що мали час і змогу набити свої кармани, не українськими карбованцями і гривнями, а чужою валютою — всі вони терплять страшну нужду; примарують голодовою смертю та проклинають "спасителів" України, що завели їх в пропасть, з якої їм тяжко видобути ся.

І взяли ся ратувати тих бідаків ріжні люди... Заходять в голову, якби врятувати їх з сего тяжкого положення та ушасити їх. І вдумують ріжні штуки:

— В Марокко вислати їх! — радять одні.

— До французької чужоземної легії! — дораджують другі.

— До Аргентини! — кажуть інші.

— До Японії! — кличе п. Мурський у варшавській "Українській Трибуні".

— До Сяміоновна на Зелений Кіаї! — радить та сама "Українська Трибуна".

І ще, і ще інші дають ради. А ті "ради" мають на меті одне: "спастись" голодуючим і погнобаним козакам і урядовцям — бо між ними голод і невдоволене почине ширити... "большевизм", бо вони тужним оком починають глядіти на ту "страшну" радянську Україну...

А щоби серед тих нещасних не вибухло справдіше повстання проти винувників їх лиха — вони туманять їх у своїх органах і бюлетенях "великими повстаннями" на радянській Україні:

— Погодьте, сьогодні-завтра, а радянська Україна впаде і наш славний отаман на свій кобальт тріюмфально віде в брами золотоговерхого Київля. А тоді всі ви запануете!

А між тим козаки і урядовці У.Н.Р. марно гинуть по таборах і концентраційних містах, — представники "уряду" на ріжних постах витрачують далі рештки народного майна, — Петлюра винаймає цілий годець в чеських Карлових вазах, —

його приятелі один по другому покидають Тарнів та і дуть в безпечніші місця.

А моя рада тобі, козаче, тобі, урядовче, така:

Вертай на Україну, бо там тебе треба! Не така страшна радянська Україна, як про неї пишуть та розказують! Вона страшна для багатих, неробів та дармоїдів, а не для тебе, брата! Вертай на Україну, а не слухай тих, що по твоєму хребті хочуть еще пробувати щастя!

Любомир.

15 років в'язниці за роздаване комуністичних летючок.

БУДАПЕШТ, 1. серпня. — Єпископу Андрію, 18-літню студентку засуджено на 15 років тяжкої в'язниці за роздаване комуністичних летючок. За те саме покарано в'язницею по 15 років студентів, з котрих одні числять 19 а другий 20 років. Много студентів, між ними 17-літню дівчину, засуджено за роздаване комуністичної літератури на 10 років тяжкої в'язниці.

БУНТ ЕСПАНСЬКОЇ АРМІЇ.

(Спеціальна каблетграма до "Нью Йорк Трибюн".)

ПАРИЖ, 1. серпня. — Кореспондент "Трибюн" дізнався тут сьогодні з дипломатичних жерд, що по цілій Еспанії котяться ся філя військових бунтів, залучених з робітничими страйками і розрухами.

Вісти, які приходять з Еспанії звичайними руслами, є остро цензуровані. Намір правительств вислати скріплені до Марокко, де еспанські колоніальні війська зазнали недавно тому сильної поразки, викликав не лише горожансько-індустріальні забурення, але також і бунт серед війська.

Кажуть, що кілька тисяч еспанських жовірів, що є останками розгромленої армії, знаходять ся досі в горах — одні в полоні Маврів, а інші окружені ворогом. Вісти з Еспанії є неясні, але тут здогадують ся, що війська по великих містах, які дістали накази тепер в стані явного бунту, та що їх піддержують індустріальні робітники.

Особливо критичним є положення в Більбоа, що є центром одної з найважливіших індустріальних областей Еспанії. Трибуни вісти наспівують також з Барселони, яка була завжди розсадником радикалізму. В тім місті большевицькі і соціалістичні елементи мають співділати зі збунтованими військовими розрядами.

Ходить чутка, що генерал Сильвестер, командант розгромленої еспанської армії, не доконав самовбивства, як доносили, але що його убито.

Еспанське правительство держить в тайні втрати, понесені в Марокко, але ті втрати обчислюють ся на що найменш 10,000 люда та 30,000 крісів, які кими Араби збільшили свою зброю, що її дістали підчас війни від Німців. Німці зброю їх проти Франції, а Еспанія не звертала на се уваги. Тепер Маври обернули ту зброю проти Еспанії і річ не виключено, що вона втратить сю африканську колонію, яка була в її посіданню знів 500 років.

Та події в самій Еспанії вважають ся далеко важливішими, чим положення в Марокко.

Продукція вугля в Донецьких басейні.

ХАРКІВ. — На третім всеукраїнським зїзді представників народного господарства, председателю Ради Народних Комісарів України Раковський подав між иншим до відома, що дотеперішній стан продукції твердого вугля в Донецьких басейні дає повну запоруку, що на 1921 р. назначена програма в 450 міль. пудів буде вповні виконана.

Оскільки продуктивність Донецького басейну підняла ся, на се вказує факт, що коли в цвітні минушого року було видобуто 7 мільонів пудів вугля, то в цвітні сего року продукція вугля зросла до 14 міль. пудів.

Рівночасно на нарадах в справі налагодження транспорту, які відбули ся в Москві під проводом народного комісара транспорту Держніжського, вияснено, що справа з донецьким топливом має ся так, що програма вповняється ся вище ніж в 100% поверх назначеної норми.

Експорт з Америки до Європи зменшуеть ся.

ВАШІНГТОН, 29. липня. — Опублікована тут сьогодні статистика департаменту торгівлі виявляє, що протягом фіскального року, який скінчив ся з днем 30. червня, експорти до Європи поменили ся на близько \$1,500,000,000, тоді як експорти до Південної Америки зросли на знів \$30,000,000. В червні експорти поменили ся в обох напрямках, коли порівнати їх з тим самим місяцем минушого року. Річні експорти до Європи за сей рік представляють вартість \$3,408,000,000, проти \$4,863,000,000 в 1920 р.; імпорту було на \$937,000,000, проти \$1,179,000,000 в минулому році.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІЙ"

УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЧЕ ВІСНУ В ПОЙНТ АННЕ, ОНТ.

В неділю, 31. липня с. р. відбуло ся в домі тов. Е. Шимачинського перше робітничє віснє. Віснє було складене українськими робітниками, щоби за-протестувати проти української радянської інтелігенції, котра запродала Східну Галичину в польсько-шляхоцьку неволю, а інші та сама інтелігенція береб ся на способи, представляючи себе "правительством" неіснуючої республіки.

Віснє отворив т. В. Патрило з председателем зїзду виборничий т. В. Головачук. Председатель зїзду місце, повисив під віхи і поклявся т. А. Головачука на секретера. Потім забрав слово т. П. Поцубуко і в своїй короткій промові повисив присутнім взагалі про українське життя та як пошла Східна Галичина в польсько-шляхоцьку неволю. Далі говорив він про нашу українську інтелігенцію, котра не хотіла промовати з робітниками, а пішла поза границі і вивозило песю службу всякій буржуазії.

А далі згадав про радянські републики Росії і України, як вони стади радянськими і що там нема ніякої вигоди, бо там кожний робітник користується своєю своєю працею, там робітники зробили раз на все кінець своїм виснаженням. За таку промову присутні нагородили бедняка гучними оплесками.

Описав висказала пару слів т-ка Анна Гораль, котра пера пару днів прибула зі Східної Галичини і повисила, що з тих фондів, які приходили з Америки біди сироти не виділи ні цента, бо всі ті гроші були розділені поміж попи і інтелігенції. А сиротами заопікували ся самі селяни, хоч і самі не мали средств до життя.

По закінченю бесїди т-ки Анни Гораль секретар відчитав резолюцію, котра була принята одностайно.

При кінці віча председателю повисив акороті присутнім віхи і заведе робітничої преси і візав присутнім зложити по своїй зможі жертву на прес. фонд "Укр. Роб. Вістий". Слідуючі товариші і товаришкі жертували:

- П. Поцубуко \$5.00
- В. Патрило 2.00
- В. Головачук 2.00
- Ю. Качановський 1.00
- Д. Кавановська 1.00
- Ю. Тринювський 1.00
- Р. Тринювський 1.00
- В. Тринювський 1.00
- П. Тринювська 1.00
- М. Гурник 1.00
- Антонка Гурник 1.00
- Анна Гораль 1.00
- Е. Шимачинський 1.00
- А. Головачук 1.00
- Я. Кот 1.00
- І. Потурний 1.00
- П. Пастух 1.00
- Я. Островський 1.00
- М. Томчук 1.00
- К. Білак 1.00
- І. Ерд 1.00

Разом \$26.50

Резолюція:

Ми, українські робітники, емігранти зі східної Галичини, зібрани на вічу в Пойнт Анне, Онт. дня 31. липня, розібрали прикре-положене наших братів робітників і селян в східній Галичині, котрі попали обманом контрреволюційних зрадників в польсько-шляхоцьку неволю, горячо протестуємо проти всякого насильства над нашими братами в східній Галичині, як також звинувачуємо брата Тринювського Росії і Радянської України, щоби помогли визволити ся нашим братам робітникам і селянам з тої буржуазної неволі.

Визнаємо робітничє віснє цілого світа, щоби піддержували Соювське Ресю і Радянську Україну в їх борбі з контрреволюційними бандами, котрі винїдали віх робітничого суду поза границі і опікують нагоди, коли їм знова власть ся понести асеситній капіталізм для знищення робітничо-селянських републик.

Найвергішше протестуємо проти української контрреволюційної банди, котра зрабувала мілїони грошей від українських робітників і селян, розкуштувала їх поза кордоном на галацькіх російських і радянських береть ся на зрадничі способи продала бонди від імени "галицької республіки", котра в дійсности не існує.

Питнуємо також всіх тих люда, котрі збирали від українських робітників і фермерів в американських і канадських континенті ріжні фонди як: чверть мільонний фонд, фонд сироти Іааса, а так само і на У. Ч. Хрест і які то фонди укр. зрадничої інтелігенції розвезла по Париж, Берлін, Віднах і т. д., або розтратила їх таки тут, а українські селяни і явони білих робітників і селян не дістали з тих грошей ні цента.

Визнаємо всіх українських робітників і фермерів в Канаді, Злучених Державах і в Європі, щоби точили від себе контрреволюційних агентів Петрушевича і Ко, котрі сфабрикували собі у Відні "правительств" під назвою "Укр. Гал. Нар. Ред." і хочуть в імена того самогачого правительств провадати бонди на своє контрреволюційне гуляще життя.

Питнуємо також українські контрреволюційні шовіністичні газети "Укр. Голос", "Кан. Укр.", "Кан. Фермер" в Канаді, "Свобоуду" і "Америку" та інші ім подібні в Америці, бо через них і їх сестриці в Галичині, галицьке населення терпить ніш гнет і неволю.

Проч з Петрушевичем і його "правительством" Ми утрєні, що робітничє суд не жинє їх! Ми признаємо тільки одне радянське правительств!

Хай жинє робітничє соціалістична і нішнє свїті!

За Комітет:

В. Головачук, І. Головачук, председателі.

Судбури, Онт.

М. Костинюк \$1.00, К. Костинюк 1.00

ДАЛШІ ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Вінніпер, Ман.

Дохід з представлення відограного корбінським товариством в Корбін і Мішеа, Б. К. \$66.25

З каси Відділу У.Р.Д. в Корбін 13.75

Разом \$80.00

Корбін, Б. К.

Тіміс, Онт.

Дорогі Товариші! Відділ Укр. Роб. Дому в Тіміс устроїв 10 липня пікнік, на котрім товариші і товаришкі мали гарну розривку а також і моральну користь.

На пікнік прибув т. Н. Гуцалюк, організатор С. О. К. і виголосив дуже гарну промову про класову боротьбу. Про мову провадилась забавка до пікнічного вечера.

Загального приходу з пікніку було \$412.35

З розігравок \$17.50

Осталося чистого доходу \$185.16

Дохід з розігравок в сумі \$17.50 рішено вислати на пресовий фонд "Укр.-Роб. Вістий", а чистий дохід з пікніку, в сумі \$167.75 на сплату довгу Укр. Роб. Дому.

3 тов. привітм. (Печатка) Гр. Рубанець, секр.

Портедж на Прері, Ман.

А. Стедманчук \$5.00

Янів, Ман.

Роб. Фарм. Тов. ім. І. Франка \$5.00

Ігнатій Мамчур \$4.00

Судбури, Онт.

На лісту ч. 160, скот. т. М. Костинюк: В. Вертепний \$1.00, М. Софронок 1.00, Г. Ілашук 1.00, С. Бурцакий 1.00, К. Костинюк 1.00, М. Костинюк 1.00

Разом \$6.00

ДОВГ УКР. РОБ. ДОМУ без проценту за 1920 і 1921 рр. вносиме: до 26. липня \$19,405.05

Від 26. липня до 10 сепня вилінуло жертв на сплату 285.75

Остаєсь довгу \$19,119.30

Слідить, о скільки Ви його зменшите на слідуючий раз? ЗЛУКА З УКР. РОБ. ДОМОМ. Янів, Ман.

Дорогі Товариші! Просимо подати до загального відомо, що наше Товариство ім. Івана Франка в Янові, Ман. на своїх загальних зборах, відбулих 31-го липня при співучасті двох третих усього членства, рішило прийняти статут Укр. Роб. Дому і стати його членом. Рішене се перейшло одностайно і всі члени нашого Товариства будуть старати ся з окрема стати членами Укр. Роб. Дому.

Шлемо принїт Стотарішеню У. Р. Д. і "Укр. Роб. Вістий". За Товариство ім. Ів. Франка, Ігнатій Мамчур, Іван Гасюк, секретар.

ПРОПУЩЕНІ ЖЕРТВИ.

з 55 ч. "У. Р. В." в нікаї жертвodawців з Монреалу, Кве.

Жертви сї пропустив складач через те, що були они написані на другім бої картки, однак они були включені в загальній сумі.

Ю. Тороск \$5.00, Ф. Динька 5.00, А. Жук 5.00, А. Діфіція 5.00, З. Лашта 5.00, І. Телевик 5.00, І. Ризунік 5.00, І. Гуцул 5.00, Елена Британ 5.00

В. Мамчур \$5.00, Т. Гуменний 5.00, М. Ковалчук 5.00, Т. Гуменний 5.00, В. Гаврилюк 5.00, В. Порш 5.00, Н. Черний 5.00, Д. Пошні 5.00, С. Берета 5.00, М. Подляк 5.00, М. Ресік 5.00, М. Асєфік 5.00, С. Адинад 5.00, І. Берета 5.00, П. Рукс 25.00, Дж. Сеін 25.00, П. М. Намера 25.00, Т. Костас 25.00, Дж. Генен 25.00, І. Брух 25.00, Н. Міняло 25.00, І. Д. Закуті 25.00, С. Терлек 25.00, І. О. Матерек 25.00, П. Бойчук 25.00, І. Явлошак 25.00, І. Петрук 25.00, Ю. Стежак 25.00, С. Кеберник 25.00

УВАГА ДЛІ ФАРМЕРІВ І РІБІТНИКІВ У ВЕТРЕВІЛІ. Українське Співачке Товариство в Ветревіллі устроє в Укр. Нар. Домі дни 30. серпня вечером

ВЕЛИЧАВНИЙ КОНЦЕРТ.

в котрім візмуть участь сорок осіб-співачів. Після концерту буде забавка. Приходьт всі як місцеві так і доколичні фермери послушати гарних українських та хотія на хвилину забути поспєдєнєве горе.

Членам Стотарішеня Технічної Помочі Сов. Ресї до відомо.

В неділю, 14. серпня, о 8 годині вечером відбудуть ся в Укр. Робітничім Домі ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СТОВ. ТЕХН. ПОМОЧІ СОВ. РОСІИ на котрі кожний член повинен обовязково вийтись.

Секретар-Стотарішеня.

ЛИСТИ З СТАРОГО КРАЮ і тутешні наспіли на адресу Укр. Роб. Дому для: Івана Назаркевича, Івана Кузьмича, Гаврила Федика, Владислава Горничьского, А. Терещко, Анни Мандрик, Лії Тимецшина, Ф. Таучка, Ф. Висоцкого (верну назад), П. Ф. Ступина, І. Бандури, В. Пури, Ф. Музичина, В. Сунака (неоплачений), І. Малека (неоплачений), Федора Ішучка (неоплачений).

За листами належить зголошуватись до Укр. Роб. Дому.

Я ПРИХАВ зі старого краю і згубив адресу до своїх братів і тепер не можу до них допитатись. Хто би отже знав докладно їх місце перебування, прошу подати на низше подану адресу. Мої брати називають ся Георгій Топала, котрий має перебувати в Вінніпері і Промон Жюї, котрий має перебувати десь в Саскчевані.

Петро Барарок 846 Manitoba Ave., Winnipeg.

ПОШКУЮ брата Михайла і сестру Настю Маломон, що мають перебувати в Вінніпері. Я є в великій нужді і прошу о поміч. Прошу написати до мене:

Rosalie Malkowisch Hinter der Balge, 10. Bremen, Germany.

ПОШКУЮ своїх сестер Озени, Параски і Насті Ніжинки. Мають перебувати правдоподібно в Сифтоні, Манітоба. Прошу написати до мене на адресу:

Jurko Nuznyk Poststrasse No. 35 Hemelienen, by Bremen, Germany.

ПОШКУЮ Фреда Лавичука, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай зголошє ся до:

J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"!

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

Замовляйте в редакції "Укр. Роб. Вістий" слідуючі книжки:

Короткий виклад політичної економії \$2.50, Азбука комунізму 1.25, Початки родини 1.00, Держава і революція 1.00, Без язика .70, Пролетарська революція і ренегат Кавцький .65, Цар голод .35, Робітничий співак .35, В кігтях розпуті (драма) .35, Програма комуністів большевників .30, Революція і контрреволюція на Україні .30, Основи соціалізму .25, Як повстала наша земля і який буде її кінець .25, Боги .25, Базар (драма) .25, Фабричні розговорі про економію .25, Марксизм і Дарвінізм .20, Поняте і цілі соціалізму .15, Інтернаціонал і війна .15, Економічні основи американської демократії .15, Науковий і утопічний соціалізм .15, Про походженє людини .15, Як фермер може дістати весь плід своєї праці .15, Розмова про фізику .15, Промова на суді Ф. Адлера .15, Двоногий .15, Основні засади комунізму .15, Провідники революційного руху на Україні .10, Добробит і інші оповідання .10, Як Галичани втягнули в контрреволюцію .10, Що таке радянська власть і як вона будуєть ся .10, Страйкер (драматичний образ) .10, Патріотія .10, Продукція .10, Піп Панкрат, тітка Домна і явлена ікона в Коломна .10, На чім бої справедливості .05, Маніфест і програма Комуністичного Інтернаціоналу .05, Диктатура пролетаріату .05, Хто такі комуністи і чого вони хочуть .05, Національне питання .05, Церква і радянська власть .05, Конституція Радянської України .05

Замовлене разом з грішми посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS CORNER PRITCHARD AND MCGREGOR STS. Winnipeg, Manitoba.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одинокі українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вносить \$2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

IWAN PASITSCHNYK, Theresienstrasse 65, WIEN XVIII, AUSTRIA.

Передплату шліть на адресу:

PRENUMERUYTE SOBІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокє число.

"МОЛОТ"

414 E. 9th ST. — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Європі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВНОСИТЬ:

На рік \$9.00, На 6 місяців 4.50, На 3 місяці 2.50, Поодинокє число 3. ц. п., В Європу 10.00

Передплату шліть на адресу: